

GYNÆKOLOG OG OBSTETRIKER

Christine Felding
sundhed@soendag.dk

KLUMME

Din sundhed

Hver uge stiller en af vores sundhedseksperter skarpt på krop og psyke

Vi er blevet mere åbne, men . . .

“**N**ej, det tror jeg nu ikke, at jeg fejler” ... Sådan en vending hører jeg af og til som gynækolog. I dag er de kvinder, jeg møder til konsultation nemlig ofte meget bevidste om, hvad de tror, de fejler, og hvad de gerne vil have hjælp til. Og det er god ting, at man ved noget om kvindekroppen og tør stille spørgsmål til det, gynækologen siger. Nogle gange er de dog faktisk så bevidste, at det er svært at nå igennem med et andet budskab, end den diagnose de på forhånd tror, at det er. Det skyldes ofte, at de har været inde på dr. Google og finde svar på symptomer og mulig behandling – og den info kan være af tvivlsom karakter, og jeg er sommetider op imod nogle stejle patienter. Heldigvis kan de fleste tales til rette.

Nu har jeg været gynækolog igennem mange hersens år, og der er sket lidt, siden dengang jeg blev færdig i 1986. Både i faget og med mig selv – og ja med kvinderne, der går til gynækolog. De er mere krævende i dag på godt og ondt, som eksemplet ovenover illustrerer, men de også blevet bedre til at tale om, hvad der rører sig. Da jeg blev færdig, var lægens eller gynækologens ord lov, men man havde dog de samme problemer med underlivet, som man har i dag, f.eks. tørre slimhinder, inkontinens, menstruationssmerter, manglende lyst til sex osv.

Det var dog ikke noget, man talte højt om – måske fordi man troede, man ikke kunne gøre noget ved det, måske fordi det var forbundet med skam. Selv om kvinder i dag er blevet bedre til at tale om udfordringer i underlivet, er der stadigvæk nogle, der kvier sig ved det – f.eks. er inkontinens stadigvæk tabu for mange, men når kvinderne først har taget sig sammen og er kommet til gynækolog, og jeg spørger: “Hvordan går det nede i bunden,” så åbner de fleste op. Og inkontinens skal man bestemt ikke skamme sig over, der er faktisk op til 500.000, der dør med udfordringen i dette land, ifølge Sundhedsstyrelsen.

Tørre slimhinder er et andet hyppigt problem, som går ud over den seksuelle lyst. Tørre slimhinder er måske heller ikke lige noget, man snakker højt om i bussen i dag, men når kvinderne først kommer til mig, vil de heldigvis gerne snakke – f.eks. om den sandpapirsfornemmelse de har, når de forsøger at have sex. Og det er godt, fordi problemet er meget enkelt at gøre noget ved. Østrogen kan hjælpe enten som østrogen-ring

eller som stikpiller. Et andet alternativ til østrogenbehandling mod tørre slimhinder er laserbehandlingen Mona Lisa Touch.

Trods alt og heldigvis er det altså mit indtryk, at kvinder i dag i forhold til tidligere generelt deler flere udfordringer i forhold til underlivet – både med gynækologen, men også med hinanden. I dag findes der f.eks. mange kvindefora på nettet, bl.a. om problemer i overgangsalderen, og det synes jeg i sig selv er en god idé, så man kan lære af hinanden. Men du skal være på vagt. Sommetider læser jeg nemlig med på disse fora, nogle er gode, mens der på andre står noget decideret sludder. Det

kan være farligt, når kvinder med de bedste intentioner i uvidenhed f.eks. anbefaler forkert medicin eller stiller forkerte diagnoser på hinanden.

Og så er der jo heldigvis også meget mere, der er muligt at behandle i dag end tidligere. Og operationerne er

mindre indgribende. Nu fjerner man f.eks. ofte livmoderen med en kikkertoperation. Det betyder, at patienten kommer ud med tre små huller i maven, og man kan udskrives næste dag. Dengang da jeg blev færdig, lå man tit en uge efter en sådan operation.

Engang rangerede gynækologi ikke så højt, i dag synes jeg, at faget har den status, det fortjener. Og heldigvis er der kommet mere åbenhed omkring problemer, man kan bøvle med. Og det er godt, for hvad enten det er tørre slimhinder, inkontinens eller gener i overgangsalderen, kan man ofte gøre noget ved det.

Og hvordan har jeg selv ændret mig? Jo, jeg har måske hele tiden fulgt med i nye behandlingsmetoder og taget nye medikamenter i brug, men faktisk har min indstilling til faget måske ikke ændret sig meget. Da jeg var ung, inden jeg begyndte at læse, var jeg sikker på, at jeg aldrig skulle være læge, det var begge mine forældre – og jeg overvejede da i hvert fald slet ikke gynækologien. Men gynækolog blev jeg – og jeg har ikke set mig tilbage siden ... ●

... tørre slimhinder er måske heller ikke lige noget, man snakker højt om i bussen.

Christine Felding